

'De Canadian Army Trophy Wedstrijd' (CAT)

De Canadian Army Trophy werd ingesteld in 1963 op voorstel van Canada. Toen schonk Canada een replica van een Centurion tank, bekend als de Canadian Army Trophy voor NAVO tankschieten.

Om deze trofee moest worden gestreden door teams van de lidstaten gelegen in de Centrale sector.

De doelstellingen van de wedstrijd zijn:

- het algehele niveau van het tankschieten binnen de deelnemende strijdkrachten te verbeteren;
- de deelnemende teams in staat te stellen elkaar te ontmoeten in een sfeer van vriendschap en broederlijkheid.

De wedstrijd wordt gehouden in het Bergen NAVO-oefengebied (Bergen-Hohne), 65 km ten Noorden van Hannover (afb. 2).

Sinds 1963 is de wedstrijd ontwikkeld om beter aan zijn doel te kunnen voldoen. Oorspronkelijk vuurden afzonderlijke tanks vanaf vaste plaatsen op vaste banen.

In 1965 werd de Canadian Army Trophy op nieuwe leest geschoeid door de wedstrijd in één vijfdaagse periode te laten plaatsvinden en niet meer zoals voorheen maanden na elkaar, iedere eenheid in hun eigen schietperiode. De deelnemers hoorden achteraf wie er had gewonnen. Sindsdien wordt het eindresultaat onmiddellijk na het laatste schot tijdens een stijlvolle ceremonie bekend gemaakt (afb. 3).

Op alle oefeningen werd echter nog steeds geschoten uit een stilstaande tank, vurend zowel op bewegende als stilstaande doelen. Voor de bewegende doelen op afstanden tussen de 750 en 1600 yards, de stilstaande doelen oplopend tot 2600 yards, waarbij de bewegende schijven tanks voorstelden en de stilstaande schijven een anti-tankkanon, vrachtauto en het front van een tank. Tijd was hierbij een belangrijke factor.

Voor de meeste oefeningen met 3 of 4 pantsergranaten kreeg men 12 seconden, voor twee brisantdoelen 15 seconden en voor het brisantdoel boven 2200 yards (5 granaten), 30 seconden. Het aantal seconden dat langer werd gevuurd dan de toegestane tijd werd vermeerderd met 5 en vervolgens in het kwadraat verheven om tot de toe te kennen strafpunten te komen. Als voorbeeld: zes seconden over tijd, plus 5 is 11, in het kwadraat levert 121 strafpunten op. Na de wedstrijden van 1968 en 1975 werden veranderingen aangebracht in de opzet van de wedstrijd om zo goed mogelijk gevechtssituaties na te bootsen.

Tegenwoordig vereist de wedstrijd vuren en rijden over een parcours dat is ontworpen om de vaardigheden van de deelnemende tankeenheden onder meer realistische gevechtssituaties te testen.

Het nemen van het parcours wordt een 'battle run' genoemd. Iedere battle run bestaat uit het vuren in drie vuropstellingen en rijdend vuren, zowel op stilstaande als bewegende doelen. Van 1963 tot en met 1968 werd de wedstrijd jaarlijks gehouden. Sindsdien wordt hij iedere twee jaar gehouden in de oneven jaren.

Bij het beëindigen van de wedstrijd van 1981 stelde CINCENT (Commander-in-Chief Allied Forces Central Europe), gesteund door de deelnemende naties voor, veranderingen aan te brengen om de doelstellingen beter tot hun recht te doen komen en om de ware aard van het

evenement weer te geven, namelijk een wedstrijd tussen de landstrijdkrachten van het Central European Command.

Dienovereenkomstig was de Canadian Army Trophy van 1983 de eerste wedstrijd tussen tankpelotons van de Northern Army Group en de Central Army Group (afb. 2). Dus Army Group tegen Army Group inplaats van land tegen land als in voorgaande jaren.

De Canadian Army Trophy voor NAVO tankschieten wordt uitgelooft aan het winnende Army Group Team.

De landen die deelnemen zijn België, Canada, Duitsland, Groot-Brittannië, Nederland en de Verenigde Staten (afb. 4). Voor Nederland wordt het tankbataljon aangewezen door C-1 LK. De deelnemende landen vaardigen ieder eskadrons van twee tankpelotons af. Ieder peloton bestaat uit vier tanks. In het tankbataljon wordt dan het jongste eskadron aangewezen om aan de wedstrijd deel te nemen. Voor 1985 was dit het A-eskadron van 43 Tankbataljon. Er wordt dan circa 3 maanden intensief getraind met acht tanks en ca. 16 uur per dag. De gehele verzorging en het onderhoud van de tanks geschiedt door het personeel van de onderhoudsgroep. De tanks moeten voldoen aan de normale nationale normen en speciale uitrusting voor wedstrijddoeleinden mag niet worden aangebracht en de tankeskadrons die zijn geselecteerd voor deelname moeten hun eigen organieke tanks gebruiken.

De tanks moeten zijn bemand met de organieke bemanningen waarvan de persoonlijke gegevens, functie en de registratienummers van de deelnemende tanks een week voor de aanvang van de wedstrijd bij de controlecommissie bekend moet zijn. De controlecommissie ontwerpt en houdt toezicht op de wedstrijd.

De commissie bestaat uit vertegenwoordigers van de hoofdkwartieren AFCENT, NORTHAG, CENTAG; een vertegenwoordiger van de Canadese regering, één vertegenwoordiger van elk land dat pantsereenheden levert aan het Central European Command en een hoofdscheidsrechter. De voertaal is Engels, doch tijdens de wedstrijd zijn landstalen toegestaan voor de bevelen aan bemanningsleden binnen het deelnemende peloton. De teamcaptain is de eskadronscommandant die normaliter het eskadron commandeert.

Elke tank krijgt een vastgesteld aantal granaten voor de hoofdbewapening en patronen voor de mitrailleur (afb. 5). Bovendien moet elke tank een reserve bij zich hebben van vier granaten en 125 patronen die alleen met toestemming van de scheidsrechter gebruikt mag worden.

Voor het verloop van de battle run is de beslissing van de hoofdscheidsrechter bindend. De door de scheidsrechters ingevulde scoreformulieren worden na iedere battle run door de hoofdscheidsrechter overhandigd aan de controlecommissie. Tijdens de wedstrijd worden de resultaten gepubliceerd op het hoofdscorebord, nadat deze officieel zijn goedgekeurd en vrijgegeven door de Controlecommissie.

De wedstrijd heeft de vorm van een vuur- en bewegingsoefening over drie sprongen door pelotons van vier tanks met 24 doelen.

De tanks beginnen op schietpunt één met het bevuren van een aantal vaste doelen. Zijn ze getroffen, dan wordt het peloton naar het tweede schietpunt verplaatst. Tijdens die verplaatsing klappt een aantal schijven op, een groep infanteristen voorstellend die al rijdend met de mitrailleur moet worden bevuurd en zich bevinden binnen een bereik van 1000 m. Er wordt drie keer vanuit stilstand geschoten en twee keer tijdens het rijden. De kanondoelen zijn 190 cm breed en 160 cm hoog en donkergekleurd. De mitrailleurdoelen zijn 30 x 30 cm.

Elke doelpresentatie voor het kanon bestaat uit twee tot zes doelen op verschillende afstanden waarvan een van de vier een bewegend doel is.

Voor alle verplaatsingen tussen de vuuropstellingen wordt een bepaalde tijd gegeven evenals voor het overeind staan van de doelen. Voor ieder doel dat, binnen de tijdslimiet, wordt geraakt worden punten gegeven volgens een speciale scoretabel. Een treffer met de hoofdbewapening in de maximum tijd betekent 500 punten. Elk schot dat buiten de tijdslimiet

wordt gelost, wordt genegeerd bij de puntentelling. Ook voor iedere granaat die niet is afgevuurd aan het einde van de battle run, wanneer alle doelen voor de hoofdbewapening zijn getroffen, wordt 100 punten toegekend. Voor het treffen van alle 24 doelen met de hoofdbewapening wordt ook 500 punten toegekend. Voor de mitrailleur geldt voor ieder doel dat valt 25 punten.

Strafpunten worden toegekend voor het niet binnen de gestelde tijd bij de vuuropstelling aankomen, 600 punten en voor het gebruiken van reservemunitie zonder toestemming per schot 1000 punten. Voor het geheel is een scoretabel aangelegd.

Zo kan het dus gebeuren dat een peloton met veel treffers, maar ook veel verschoten munitie, niet de eerste prijs behaalt.

Sinds 1963 hebben de volgende Nederlandse tankbataljons deelgenomen aan het CAT-schieten:

1963	41 Tankbataljon	3e plaats;
1964	43 Tankbataljon	4e plaats;
1965	11 Tankbataljon	4e plaats;
1966	101 Tankbataljon	5e plaats;
1967	41 Tankbataljon	5e plaats;
1968	43 Tankbataljon	4e plaats;
1973	11 Tankbataljon	3e plaats;
1977	11 Tankbataljon	5e plaats;
1981	41 Tankbataljon	6e plaats;
1983	11 Tankbataljon	5e plaats;
1985	43 Tankbataljon	1e plaats.

Canadian Army Trophy

De Canadian Army Trophy voor NAVO-tankschieten is een zilveren model van een Centurion tank op een zwarte voet. Zij blijft eigendom van Canada, dat haar voor de wedstrijd aanbiedt. Ze wordt door CINCENT aan de winnende Army Group overhandigd die haar behoudt tot de tijd die is vastgesteld voor de volgende wedstrijd.

De winnende Army Group is verantwoordelijk voor de veilige bewaring van de Canadian Army Trophy. Alle officiële deelnemers aan de wedstrijd ontvangen na de sluitingsceremonie een door CINCENT en de voorzitter van de Controlecommissie getekend certificaat overhandigd door de commandant van de deelnemende eenheden en een model van de Centuriontank voor de teamleiders van de eenheden geschonken door HQ AFCENT. Tevens ontvangt iedere deelnemer van het winnende peloton een plaquette (afb. 9 + 10).

Sinds 1968 draagt het personeel van de eskadrons die deelnemen aan de wedstrijd op de gevechtsskleding een speciaal CAT-embleem en wel op de buitenjas op de linkerbovenmouw, op de binnenjas en de tankoverall op de linkerborst(zak). Sinds 1968 zijn er emblemen gedragen als afgebeeld in afb. 11.